Vasárnapi híresztelő

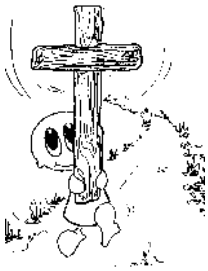

RÁKOSCSABA FŐPLÉBÁNIA HETILAPJA 2017. április 23-30.

FŐPLÉBÁNIÁNK FEHÉRVASÁRNAPI HIRDETÉSEI

(Húsvét 2. vasárnapja: Szent Adalbert püspök)

Csak szombat este: most egyórás szentségimádásra marasztaljuk a kedves híveket.

1./ Karitászcsoportunk 60 rászoruló családot részesített egy-egy húsvéti élelmiszer-csomagbanl. Hálás köszönet minden pénz- és élelmiszer-adományért!

2./ **Jövő vasárnap de.** a téli időszak utolsó **9**-es diákmiséjén az ***Équipe Notre-Dame*** (ékip notr-dám) **katolikus házastárs-mozgalom rövid bemutatkozása**, majd utána a hittanteremben előadása a szentségi házasság teljességéről.

3./ **Jövő vasárnap de. a 10 órai korális nagymisét Szent V. Pius pápára emlékezve az általa bevezetett formában mutatjuk be**. Szentatyánk, XVI. Benedek pápa ezt a rítust, mint a szentáldozat rendkívüli formáját éppen 10 éve saját elhatározásából kiadott *Summorum Pontificum* kezdetű apostoli levelével megerősítette és minden papnak engedélyezte. 400 éven át a lelkiélet legjobb gyümölcsei fakadtak belőle. Fedezzük fel áhítattal a benne rejlő mély misztikumot!

4./ **Két hét múlva már a nyári vasárnapi miserend szerint csak két szentmise lesz: reggel 8 és de. 10 órakor,** köztük májusi litánia 9-kor.

MISEINTENCIÓK

Szombat G Élő Hinka Lászlóné Edit hálaadása 80. sz.napon és élő Dorottya 6. dédunokájáért **É**

HÚSVÉT 2., *FEHÉR* VASÁRNAPJA: Szent Adalbert; április 23.

8 h M	+Papp Sándor	**É**
9 h G	+Tolnai László OB.	**É**
10 h Zs	Élő Róbert és Judit hálaadása házassági évfordulón	**É**
Kedd 18 h	Ad int. ord.	**CS**
Szerda 7 h	+Kinga (születésnap)	**CS**
Csütörtök 18 h	Ad int. ord.	**CS**
Péntek 7 h	+Keresztes János édesapa (18.évf.)	**É**
Szombat 18 h G	+Kiss Károly (születésnap) és élő hozzátartozói	**É**

HÚSVÉT 3. VASÁRNAPJA: Szent V. Pius pápa; április 30.

8 h M	A Sarusi- és a Tóth-szülők és –nagyszülők	**É**
9 h Zs	Élő Éva feleség (születésnap)	**É**
10 h G	+Belvári András férj, vmint élő és +családtagok *(Pius-mise)*	**K**

XVI. BENEDEK PÁPA: SUMMORUM PONTIFICUM 1.

(részletek XVI. Benedek pápa *saját elhatározásból* írt apostoli leveléből)

Kedves Püspöktestvéreim! E dokumentummal kapcsolatban két félelem jelentkezett. Az első félelem az, hogy támadás éri a II. vatikáni zsinat tekintélyét, s hogy egyik lényeges határozatát –a liturgikus reformot- tesszük kétségessé. Ez a félelem megalapozatlan. Ezzel kapcsolatban kijelentjük, hogy a VI. Pál pápa által közzétett, majd a II. János Pál pápa által két további kiadásban újra kiadott Misekönyv nyilvánvalóan az eucharisztikus liturgia normális –rendes- formája, és az is marad. A Római Misekönyv utolsó, zsinat előtti megfogalmazása viszont, melyet XXIII. János pápa tett közzé és a zsinat alatt is használták, most úgy lesz használható, mint a liturgikus ünneplés rendkívüli formája. A Római Misekönyv e két megfogalmazásáról nem volna helyes úgy beszélni, mintha „két szertartás" lenne. Sokkal inkább egy és ugyanazon szertartás kettős használatáról van szó.

Ami az 1962-es Misekönyv használatát, mint a szentmise liturgiájának rendkívüli formáját illeti, szeretném fölhívni a figyelmet arra, hogy ***ez a Misekönyv <u>soha</u> nem került hatályon kívül, következésképpen elvileg mindig megengedett maradt.*** hamarosan kiderült azonban, hogy nem kevesen erősen kötődnek a római rítus ezen, számukra gyermekkoruktól fogva megszokott használatához. Ez történt mindenek előtt azokban az országokban, amelyekben a liturgikus mozgalom sokakat megajándékozott tartalmas liturgikus képzéssel, és mély, bensőséges kapcsolatba hozta őket a liturgikus ünneplés korábbi formájával. Valamennyien tudjuk, hogy a Lefebvre érsek által vezetett mozgalomban a régi Misekönyvhöz való ragaszkodás gyökerei azonban mélyebbre nyúltak. Sokan voltak, akik bár elfogadták a II. vatikáni zsinat kötelező jellegét és hűségesek voltak a pápához és a püspökökhöz, újra meg akarták találni a szent liturgia számukra kedves formáját; **ez főként azért történt, mert sok helyen nem az új Misekönyv előírásait hűségesen követő módon ünnepeltek, hanem ezt a Misekönyvet úgy értelmezték, hogy fölhatalmazza vagy egyenesen kötelezi őket a kreativitásra, amely gyakran az elviselhetetlenségig eltorzította a liturgiát.** Ezt tapasztalatból mondom, mert én magam is megéltem ezt az időszakot minden várakozásával és kudarcával. És láttam, milyen mély sebeket kaptak a liturgia önkényes eltorzítása miatt azok, akik nagyon mélyen az egyház hitében gyökerezve éltek.

Ezért II. János Pál pápa kötelességének érezte, hogy az 1988. június 2-án kiadott „Ecclesia Dei" motu propriójával (am. saját elhatározásból) az 1962-es Misekönyv használatának törvényes keretet adjon, mely azonban nem tartalmazott részleges előírásokat, hanem általános felhívást intézett a püspökökhöz, hogy legyenek nagylelkűek azon hívők „jogos kívánságai tekintetében", akik a római szertartás ezen használatát kérik. Közvetlenül a II. vatikáni zsinat után azt lehetett föltételezni, hogy az 1962-es Misekönyv használatának kérése az idősebb nemzedékre korlátozódik, azokra, akik ezzel a Misekönyvvel nőttek fel. Közben kiderült, hogy a fiatalok is fölfedezik ezt a liturgikus formát, vonzódnak hozzá, és benne találják meg a nekik megfelelő formát a szentséges Eucharisztia misztériumával való találkozáshoz.

Folytatjuk.